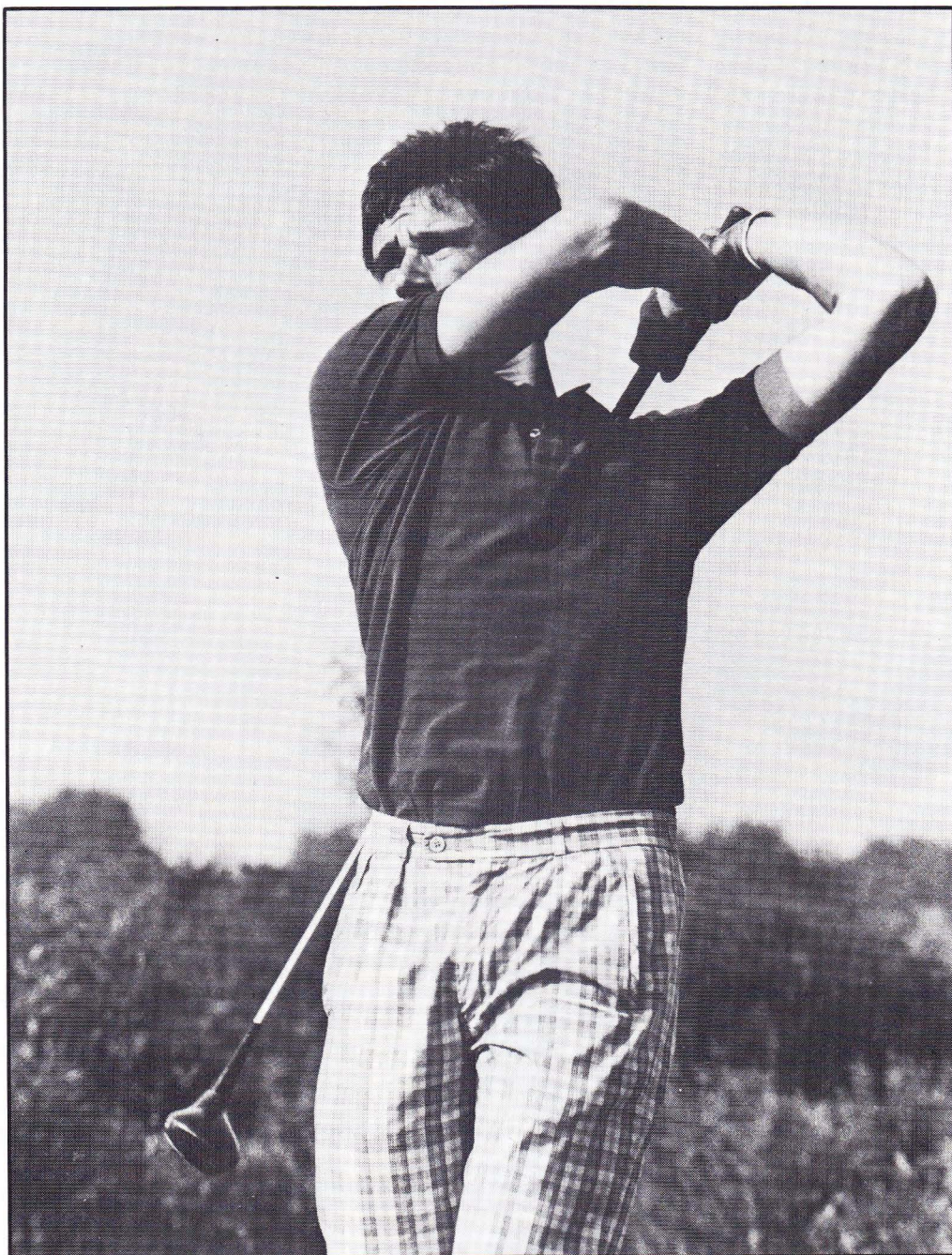

RUUD BOS PROFESSIONAL

door GREETJE NOORDZIJ en SAUL GREB

Ruud Bos, de Golfer van het Jaar bij de amateurs in 1985, heeft vorige maand besloten om als professional verder te gaan. Hij krijgt zijn opleiding bij John Woof in Leusden en wil in november proberen zijn kaart te halen voor de Europese Tour. Hieronder het laatste interview met Ruud als amateur.

'Als je pro wordt is golf je beroep en ben je je hobby kwijt'

Als 12-jarige jongen voetbalde Ruud Bos bij Feijenoord in Rotterdam. Wat is het punt geweest dat je van een teamsport naar een individuele sport bent overgegaan?

Ruud Bos: 'Het maakte eigenlijk niet uit wat voor sport ik deed. Het is misschien onbescheiden, maar ik heb een vrij aardig balgevoel. We gingen verhuizen naar Hilversum. Een zwager van mij was daar golfprofessional en hij zei tegen mij: 'Als jij gaat golfen krijg je van mij een set stokken, gratis.' Daar zat een uitdaging in en zodoende ben ik in deze sport terecht gekomen.'

Bij een teamsport maak je deel uit, aan een individuele sport neem je deel. Wat de individuele sporter vooral onderscheidt van de 'teamer' is dat hij zijn eigen beslissingen moet nemen.

Ruud Bos: 'Ja, als je op een gegeven ogenblik een wedstrijd wint, heb je dat aan jezelf te danken. En als je iets fout doet ligt het ook aan jezelf. Je kan absoluut niemand anders de schuld geven, behalve jezelf.'

Bij golf hoort men op alle niveaus over 'het jezelf tegen komen'. Het zijn de gevolgen van je eigen gedrag wat weer bij jezelf terecht komt. Veel mensen kun je bedriegen, maar jezelf niet. Is golf een sport waarin je de strijd met jezelf aanbindt?

Ruud Bos: 'Ik denk van wel. Als je een wedstrijd speelt krijg je momenten waarop het slecht gaat. Daar baal je van. Het gevolg is dat je nog slechter gaat spelen. En om dat te overwinnen moet je jezelf overwinnen. Dat komt in golf heel sterk naar voren en in feite ook in het dagelijks leven.'

SOORT ZIEKTE

Wat betekent golf voor je?

'Golf is een hobby van mij. Nu studeer ik en later krijg ik waarschijnlijk ergens een baan. Dan ga ik in het weekend of door de week ergens golfen en doe dat als hobby. Als je pro wordt, is het je hobby niet meer. Dan is het je beroep en ben je je hobby kwijt; dat zou jammer zijn. Dat is een van de overwegingen geweest om voor de studie te kiezen. Maar nu ik in het nationaal team speel en vaker een toernooi win, krijg ik daar toch een enorme kick van. Golf is een verslaving, een soort ziekte zou je kunnen zeggen.'

Zou je dat willen omschrijven? Want in veel sporten is een basis aanwezig waar je een kick uit kunt halen. Een voor de hand liggende gedachte is dat dit vooral inherent is aan sporten waaraan een bepaald risico is verbonden. Bij golf kunnen we daar toch niet van spreken?

'Indirect wel, namelijk door middel van de druk. Als iemand vóór je slaat en die slaat een schitterende bal als je op het punt staat te verliezen, dan kom je onder een enorme druk te staan.'

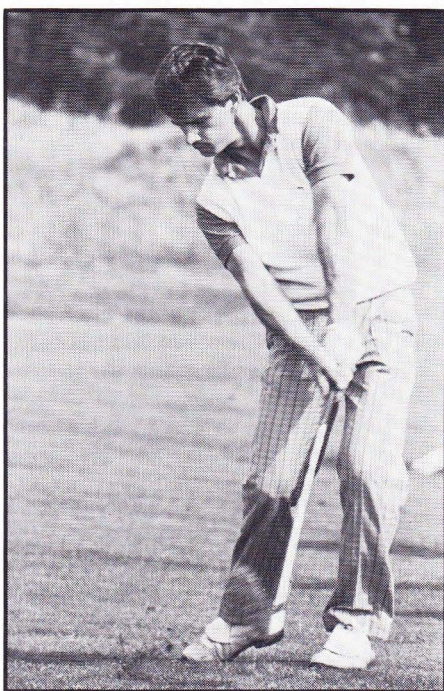

Ruud Bos tijdens een van zijn regelmatige dankwoorden als winnaar van een amateurtoernooi

Wat voor een kleur heeft bij jou een kick? 'De kleur? Leuk dat je dat vraagt. Wit, rood of rose. In ieder geval heel fonkelend.'

Waarom moest je lachen toen ik je door de telefoon een topsporter noemde?

'Internationaal gezien behoort Nederland niet bij de top, maar ergens bij de grijze middenmoot. Dat betekent dat je in Nederland vrij gemakkelijk bij de top komt.'

'Het zit in het spel dat je constant streeft naar perfectie'

Het niveau is niet zo vreselijk hoog. Het is dus relatief makkelijk om bij de top te komen, maar het is ook heel interessant om bij die top te behoren. Omdat je bijvoorbeeld wordt uitgenodigd om naar andere landen te gaan.'

Waar denk je aan bij een topsporter?

'Allereerst aan iemand die fysiek ontzettend veel doet voor zijn sport en bijvoorbeeld niet tot 5 uur in de ochtend gaat stappen, en niet rookt. In golf heb je ook een aantal mensen, de besten van de wereld. Daar kijk ik wel tegen op.'

PERFECTIE

Hebben jullie begeleiding?

'Met de nationale wedstrijden doen er zo'n 40 à 50 spelers mee. Uit die groep worden ook de mensen voor het nationale team gekozen. Dan heb je een zogenaamde kernploeg, waarin de kanshebbers voor het nationale heren- en junioren-team. Die worden apart begeleid door Cees Renders - vorig jaar althans - en coach Robbie van Erven Dorens.'

Heeft dit ook voordelen voor een maatschappelijke carrière?

'Je leert natuurlijk ontzettend veel mensen kennen. Dat wil niet zeggen dat je er later direct profijt van zou kunnen trekken. Maar indirect misschien wel.'

Eigenlijk balanceer je op de rand van twee werelden. Aan de ene kant zeg je pleziergolfer te zijn, maar aan de andere kant moet je prestaties leveren om in het nationale team te kunnen blijven spelen.

'Golf is voor mij iets wat ik met plezier doe en het motiveert je natuurlijk als je uitblinkt. Het zit in het spel dat je constant streeft naar perfectie. Iedereen heeft ook zo z'n eigen manier van concentreren. Ik vind het heerlijk om een beetje te praten tijdens een rondje. Als je voor de bal staat moet je geconcentreerd zijn. Het maakt voor mij niets uit of ik me tussendoor niet concentreer. Je doet het toch ook voor je lol? Golf is trouwens de enige sport waar je met je tegenstander kan praten. Ga maar na, bij tennissen, zwemmen, hockey, enzovoort, kan het niet.'

Er zijn golfers die van een steeds terugkerende handeling een soort ritueel maken. Deze 'gewijde' handelingen hebben over het algemeen niets met de regels van de sport te maken.

'Ja, dat heb ik ook heel sterk. Bijgeloof. Golfers zijn vaak heel bijgelovig. Als ik een belangrijk toernooi heb zorg ik altijd dat ik witte schoenen, een witte handschoen en witte tee's bij me heb. Zo heb je steeds een vast patroon, waardoor je vertrouwen krijgt. Het geeft een bepaalde zekerheid.'

Zie je op de baan nog wel iets van wat er om je heen aanwezig is?

'Jawel, ik zie altijd alles. Tijdens een toernooi in Parijs speelde ik in de halve finales

en kwam heel snel 'up'. Er was een hele knappe vrouw die meeliep en zij leidde mijn aandacht van het spel af. Ik verloor 5 holes achter elkaar. Het heeft dus ook negatieve effecten.'

TOT DE ORDE

Hoe reageert je omgeving op je prestaties?

'Mijn ouders zijn er trots op. Daar zijn het ook je ouders voor. Ze golfen zelf niet. Omdat het moeilijk te combineren is met de studie, houden ze het wel in de gaten. Mijn studie is vooral de afgelopen tijd niet zo vreselijk succesvol geweest, omdat ik ontzettend veel andere dingen daarnaast heb gedaan. Niet alleen golf trouwens en

dan komt de studie een beetje op een zijpaadje. Ik moet dan altijd weer even tot de orde worden geroepen.'

Tot slot, wat vind je belangrijk in het leven?

'Dat je gelukkig bent. Dat word je als je kunt doen waar je zin in hebt. Als dat toevallig resultaten zijn, hoort dat er ook bij. Zolang ik studeer wil ik proberen clubkampioen te blijven van de Twentsche Golfclub. En op de Wereldkampioenschappen in Venezuela wil ik proberen heel goed te spelen.'

Dat laatste zal niet meer op gaan. Ruud Bos is in opleiding gegaan voor professionaal en daarin wensen we hem wat hij belangrijk vindt.

AANGEPASTE HANDICAPS IN V.S.

In Amerika is hulp op komst voor golfers die vinden dat hun handicap niet genoeg slagen geeft wanneer ze op een extra moeilijke baan spelen.

De United States Golf Association en een aantal regionale golfassociaties zijn aan het experimenteren met een verbetering van het USGA Handicap System. Het heet het 'Slope System' en past de handicap van een speler aan aan de moeilijkheid van de baan die hij speelt. Voorheen werd er van uitgegaan dat golfers die op verschillende banen dezelfde USGA Handicap hadden behaald, gelijke kansen hadden als ze tegen elkaar speelden.

Deze filosofie klopte niet helemaal, hetgeen ook herhaaldelijk bleek. Golfers met dezelfde handicap speelden niet allemaal even goed. Een speler die een USGA Handicap van 15 slagen op bijvoorbeeld Pine Valley had bereikt, was beter dan iemand die dezelfde handicap op een kortere, makkelijkere baan had verkregen.

Een voorbeeld van deze onregelmatigheid zien we bij de factor afstand. Een waterhindernis 180 yards van een tee is voor een hele goede speler geen probleem, maar voor een hoge handicapper is het een ramp. USGA Course Ratings, gebaseerd op het spel van een expert, hield hier geen rekening mee totdat 'Slope' werd ontwikkeld.

In 1978 werd er een USGA Handicap Research Team (HRT) samengesteld en dit team startte een onderzoek naar de verschillen in zogenaamd vergelijkbare handicaps. Het resultaat was 'Slope', hetgeen het teststadium voorbij is. Bij de jaarvergadering in Orlando begin dit jaar, besliste de USGA dat 'Slope' met ingang van 1 januari 1987 een volledig onderdeel van het USGA Handicap Sys-

tem wordt. De regionale en landelijke golfverenigingen zijn echter vrij in hun keuze om het al of niet toe te passen.

GROTE VERSCHILLEN

Tijdens het onderzoek bevestigde het USGA Handicap Research Team dat het verschil in moeilijkheid tussen twee banen, uitgedrukt in 'USGA Course Ratings' van 68 en 72 slagen, inderdaad vier slagen was - voor de scratch golfer. Het verschil in moeilijkheid van de banen is voor de gemiddelde speler vaak groter, misschien acht of negen slagen, en verhoudingsgewijs nog hoger voor minder talentvolle spelers.

Na miljoenen scores in de computer te hebben gestopt, heeft het USGA HRT uiteindelijk 'Slope' ontwikkeld. Dit bepaalt de moeilijkheid van een golfbaan voor spelers van verschillend niveau, niet alleen voor scratch spelers. Omdat het 'Slope System' banen berekent voor zowel de gemiddelde speler als voor de expert, krijgt een golfer die een moeilijke baan speelt meer slagen en een golfer die een makkelijke baan speelt minder slagen.

Leden van de Colorado Golf Association zijn in 1983 begonnen met het uitproberen van 'Slope' en anderen hebben dit voorbeeld gevolgd. Ze hebben aangetoond dat het 'Slope System' de USGA handicaps rechtvaardig en 'verplaatsbaar' maakt.

NAUWKEURIG

Dit jaar gaan 40 golf-associaties, die in totaal zo'n 650.000 golfers vertegenwoor-

digen, 'Slope' uitproberen. 14 Van deze associaties zijn met het verbeterde handicapsysteem in feite nog een stap verder gegaan. Ze zijn aan het experimenteren met USGA Handicap/Slope-cijfers die uitgewerkt zijn tot tienden van een slag.

Er moeten nog vier maatregelen worden genomen voor het USGA Handicap/Slope System in 1987 kan worden toegepast. Ten eerste moet de golf-associatie of golfclub een schriftelijke machtiging van de USGA ontvangen. Vervolgens moet een gemachtigde golf-associatie een club een officiële USGA Slope Rating geven. Het getal zit tussen de 55 en 155 (113 is het gemiddelde), waarbij de hoogste cijfers aan de moeilijkste banen worden toegekend. Ten derde moet de club, via haar golf-associatie of via de mensen die de handicaps berekenen, de USGA Slope Formule in haar berekeningen opnemen. Ten vierde moet de club een baanhandicaptabel ophangen, zodat golfers kunnen zien hoeveel slagen de spelers voor de verschillende USGA Handicaps krijgen.

Wanneer een golfer wil bepalen hoeveel slagen hij geeft of krijgt, raadpleegt hij de baanhandicaptabel voor hij begint te spelen. Op een baan met een hoge Slope-berekening staat er bijvoorbeeld dat een speler met een USGA Handicap/Slope tussen 13,5 en 14,4 17 slagen krijgt. Op een baan met een lagere Slope-berekening krijgt diezelfde speler bijvoorbeeld 11 slagen. Met het Slope System is de USGA Handicap van een golfer van baan tot baan verschillend, terwijl het niveau van de speler nauwkeurig wordt bepaald.

Bij ons weten zijn in St. Andrews, en dus Europa, nog geen dergelijke plannen bekend.